

Dəllək

© Cəlil Məmmədquluzadə “Seçilmiş Əsərləri”
Bakı: Azərbaycan SSR Elmlər Akademiyası Nəşriyyatı, 1966
Üç cilddə
Birinci cild

Sadiq kişinin on yaşında oğlu Məmmədvəlinin gözləri ağriyirdi. Bir gün uşaq anasına dedi:

—Axı, Kərbəlayi Qasımın oğlu Əhmədin də gözləri ağriyirdi. Dünən Əhmədnən arxin kənarında oynuyurduq. Əhməd burun qanadan otnan burnunu qanatdı. Elə burnundan bir az qan axan kimi, Əhmədin gözləri yaxşı oldu.

—Bala, get sən də burnunu qanat! - anası Məmmədvəliyə dedi.

Məmmədvəli getdi, otların içindən haman tikanlı otu tapdı, sol əli ilə otu soxdu burnunun deşiklərinə, sağ əli ilə yumruğunu düyüb vurdu sol əlinin altından və Məmmədvəlinin burnundan qan başladı axmağa.

Yarım saat qədərincə qan axdı. Məmmədvəli barmaqları ilə burnunun deşiklərini tutdu ki, bəlkə qan kəsilə, amma qan kəsilmək bilmədi. Axırı anasını çağırıldı. Anası dəxi qanın kəsilməyinə bir çarə tapmadı. Bu heyndə Sadiq kişi əlində ət səbəti bazardan evə ət gətirdi. Övrət üzünü tutdu Sadiq kişiyə:

—A kişi, gəl gör, Məmmədvəlinin burnunun qanına nə çarə eliyirik - kəsilmir; gəl bəlkə sən bir çarə tapasan.

Sadiq kişi oğlunun yanına yetişib, sağ əlinin barmaqları ilə yapışdı Məmmədvəlinin burnunun ucundan və qoymadı qan axısın. Amma qan burnunun içində şışib, genə yol tapıb başladı axmağa.

—A kişi, qaç bazara - övrəti başladı uca səslə Sadiq kişiyə deməyə - Qaç tez Usta Hüseynin yanına. Onun həkimlikdə səriştəsi çoxdu. Tez qaç Usta Hüseynə de. Yoxsa uşağı qan aparar, evin yixilar. Tez durma qaç və tez xəbər gətir.

Sadiq kişi əllərinin qanını arxda yuyub, üz qoydu həyətdən çıxmaga, Sadiq kişi o vaxt Usta Hüseynin dükanına yetişdi ki, usta bir müştərinin başını qırxbı qurtarib, qanatlığı yerlərə pambıq düzürdü.

Sadiq kişi dükanın qabağında durub salam verdi. Usta Hüseyn kişini görcək onu müştəri hesab etdi və qoltuq cibindən aynanı çıxardıb tutdu Sadiq kişinin qabağına. Sadiq kişi

aynanı alıb və gözlərini yumub bir salavat zikr etdi və aynanı əvvəl sağ çiyninin, sonra sol çiyninin qabağına aparıb tutdu üzünүn müqabilində və gözlərini açıb sol əli ilə başladı qırmızı saqqalını tumarlamağa və bir dəfə də salavat çevirib, ayanı qaytardı Üsta Hüseynə və vedi:

—Ay Usta Hüseyin, bizim Məmmədvəlinin burnu qanıyb. Nə əlac edirik qan kəsilmək bilmir. Arvad məni yalvara-yalvara sənin yanına göndərib, bəlkə sən bir çarə tapasan.

Usta Hüseyin Sadıq kişidən aynanı alıb əvvəl ona təklif etdi ki, girsin dükana və otursun səkinin üstündə. Sadıq kişi dükana oturandan sonra, Usta Hüseyin onun yavığına yeriyib sağ əlini uzatdı və Sadıq kişinin börkünü görürüb qovzadı yuxarı. Sadıq kişi altdan-yuxarı baxırdı Usta Hüseynin üzünə. Usta başını bulaya-bulaya dedi:

—Ax, ax yay! Yazığum gəlir gününə, Sadıq kişi! Bilmirəm sənin axırın nə günə qalacaq! Ay kişi, ya adını erməni qoy, qoy, xalq bilsin ki, sən müsəlman deyilsən, yoxsa əgər müsəlman olmaq istəyirsən, qardaş, bu müsəlmançılıq deyil ki, sən eliyirsən. Kişi, utanmırısan başuvun tüküñü bu qədər uzadıb qırxdırmırsan? Hələ xəcalət çəkmiyib deyirsən ki, Məmmədvəlinin burnunun qanı kəsilmir? O allahın qəzəbidir ki, səni tutub. Yoxsa harda görsənən şeydir ki, burunun qanı kəsilməyə? Sən tək müsəlmanlar bundan da artıq bələya giriftar olacaqlar!

Bu sözləri deyə-deyə Usta Hüseyin balaca mis qaba soyuq su töküb, Sadıq kişinin başını hər iki əlləri ilə ovurdu ki, tükləri yumşalsın, Sadıq kişi dinməz-söyləməz oturub başını əymışdı aşağı. Usta Hüseyin əllərini ətəklərinə silib götürdü ülgücü və başladı daşın üstə çəkib itiləməyə və sonra bir neçə dəfə də qayışa çəkib, Sadıq kişinin başını qırxmağa məşğul oldu və Sadıq kişiya belə moizə elədi:

—Sadıq əmi! Müsəlmançılığın şərtləri çox ağırdır. Az bir adam bu şərtlərin hamisini əmələ gətirə bilər. Məsələn, başı tüklü saxlamaq heç bilirsən ki, necə böyük günahların biridir? Əvvəla budur ki başını vaxtından-vaxtına qırxdırmıyanın evində heç xeyir-bərəkət olmaz. İkinci budur ki, insana növbənöv bədbəxtliklər üz verər. Mən nəyə deyirsən and içim ki, oğluvun qanının kəsilməməyi məhz tənbehdir ki, xudavəndi-aləm bu günahların qabağında sənə göndərib. Məndən sənə vəsiyyət: bir də belə qələtləri eləmə; yazıqsan, fağırsan. Yoxsa bir özgə cür bədbəxtlik üz verər, dəxi sonra peşimanlıq bir yerə çatmaz.

Usta Hüseyin, Sadıq kişinin başını qırxb qurtardı. Sadıq kişi börkünü qoydu başına, iki qəpik çıxarıb uzatdı Usta Hüseynə və dedi:

—Usta, allah atana rəhmət eləsin.

Və usta Hüseyin pulu alıb cavab berdi:

—Allah sənin də atana rəhmət eləsin.

Sadıq kişi üz qoydu evinə getməyə.

Həyətə girib Sadıq kişi gördü ki, oğlunun qanı çoxdan kəsilib. Məmmədvəli bir uzun ağacdan at qayırıb minmişdi, həyəti o tərəfə çapırdı, bu tərəfə çapırdı və hərdən bir at kimi kişnəyirdi.

Mətni yiğdi: Nərgiz Abadi

Veb üçün hazırladı: Aynurə Hüseynova

AZERİ.orga qoyuldu: İyun, 2003